

انقلاب، امروز، فردا

جمعی از نویسندگان و زندانیان سیاسی قبل از انقلاب

www.ketab.ir

انقلاب، دیروز، امروز، فردا - جمعی از نویسندگان و زندانیان سیاسی

قبل از انقلاب - تهران - امید فردا - ۱۳۹۶

شابک : 978-964-5731-06-7

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیفا

موضوع : زندانیان سیاسی - خاطرات - تاریخ - ایران

رده بندی کنگره : ۱۳۹۶ ۸ الف / ۱۵۴۴ DSR

رده بندی دیویی : ۹۵۵/۰۸۲۴۰۹۲۲

شماره کتابخانه ملی : ۴۷۴۴۰۷۶

انتشارات امید فردا

انقلاب ، دیروز ، امروز ، فردا

جمعی از نویسندگان و زندانیان سیاسی قبل از انقلاب

چاپ اول : ۱۳۹۶

شمارگان : ۱۱۰۰ نسخه

قیمت : ۲۰۰۰۰ تومان

نشانی : تهران - میدان انقلاب - ابتدای خ آزادی - ابتدای جمالزاده

جنوبی - کوچه دانشور - پلاک ۲ - واحد ۵

تلفکس : ۶۶۹۱۷۴۴۹ تلفن : ۶۶۹۱۳۵۶۸ - ۰۹۳۶۹۹۳۲۸۶۶

info@omidefarda.net

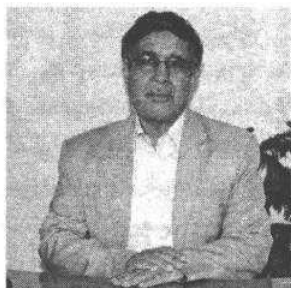
www.omidefarda.net

فهرست

۵	علی صالح آبادی	یادداشت دبیر کل - بر انقلابیون چه می گذرد؟
۸		آیت الله اکبر هاشمی رفسنجانی
۱۳		هزارها شاهد زنده و دروغ های شاخدار پرویز نابتی
۱۷	حمید آستی	قانون نظرات شاه بود
۲۱	علی محمد احمدی	کشور با کفر می ماند ولی با ظلم نه
۲۷	حسین احمدیان اردستانی	شاه بر قدر ها
۳۱	داووداسدی خامنه	ماه و جوق مردم
۳۵	غلامعلی ازگلی	فری رعب و وحشت
۳۹	سید کاظم اکرمی	در جستجوی جامعه ای بهتر، نه، قانونمند
۴۳	ابوالفتح الهی نیا	حکومت پهلوی و آزادی فرزندان مان
۴۷	محمدعلی انتظارالمهدی	سرکوب مخالفان
۵۱	جلیل امجدی	گروه های شش گانه: گروه ام، گروه واحده، گروه توحیدی پدر، گروه توحیدی صف، گروه فلاح، گروه فانی، گروه موحدین
۸۵	مصطفی ایزدی	نقش زنان در انقلاب
۹۱	نعمت الله ایزدی	شاه و انتخابات آزاد
۹۵	محمودبازرگانی	حفظ سلطنت با سرکوب
۹۹	هادی بصیرزاده	حکومتی که با مردمش همراه نباشد نمی ماند
۱۰۵	حملی پرتوی	اعتماد مردم به روحانیون
۱۰۹	محمد توحیدی	جایگاه جهانی رژیم شاهنشاهی
۱۱۳	محمد وسیلی	هر کس می تواند نقش خود را داشته باشد
۱۱۹	محمد باقر جنتی کرماتی	به راه اصلاح و مهربانی بازگردیم
۱۲۳	عبدالله عینیو	تمایزات و تفاوت ها بین مبارزین و سیاستمداران مسلمان
۱۳۱	مسعود رضاییان	فساد اقتصادی و تقسیم ناعادلانه ثروت مهم ترین ضعف رژیم پهلوی
۱۳۵	محمدزنگنه	انقلابی و امانتداری
۱۳۹	رضاسعدی	درآمدهای نفتی چه می شد؟
۱۴۳	فریدون سیامک نژاد	دکتر شریعتی و نسل جوان
۱۴۷	سید شفیع شفیعی	انقلاب و روحانیت
۱۵۱	محمد شهرستانکی	رژیم پهلوی و اصلاحات
۱۵۷	علی صالح آبادی	انتخابات آزاد در رژیم پهلوی
۱۶۱	بهاء الدین صدر میرزایی	حکومت بدون حمایت ملت
۱۶۵	حسینعلی طاهرزاده	چپاول ثروت کشور
۱۷۱	طباطبایی لطفی	مبارزه در زندان
۱۷۵	رحیم عابدانزاده	انقلابیون پس از انقلاب

۱۷۹	سید محمد غرضی	ساختار سیاسی و مردم
۱۸۵	سید مهدی غنی	چه کسی مشروطیت را پایمال کرد شاه یا روحانیت؟
۱۹۵	حسین فاتحی قهرخانی	شاه و دستگاه قانون گذاری
۱۹۹	عیدی فعال	خفقان در نظام شاهنشاهی
۲۰۵	احمد فهمی فر	دانشگاه مرکز عمده مبارزات
۲۰۹	محمود فیض	اصلاحات دیر هنگام
۲۱۵	مجتبی قائدا مینی	شاه و آزادی انتخابات
۲۲۱	سید ناصر قوامی	دخالت شاه در امور مملکت
۲۲۷	جواد کریم زادگان	دکتر صدق دموکراسی
۲۳۳	محمود مروی حکیم	خبر تلخ کردیم چنین زندانی در مرکز تهران باشد
۲۳۷	جواد منصوری	روزی انقلاب و نظریات موجود
۲۴۷	محمد علی مهدی زادگان	شاه آزاد
۲۵۵	لطف الله میثمی	شاه رهبر نفی انقلاب
۲۶۹	سید محمد میلانی	ایرانی در برابر ارجحی
۲۷۵	سید احمد نصری	مبارزه با ظلم و تکلیف ما
۲۸۱	سید حسن هاشمی	انقلاب و دفاع از محرومان و مستضعفان

یادداشت دبیر کل

بر انقلابیون چه می‌گذرد؟

عقربندهای جهان که به ۲۲ بهمن ۵۷ رسید، به گفته صاحب نظران به نام دنیا، آخرین و رنگ‌زین انقلاب مردمی قرن بیستم اتفاق افتاد و رژیمی که خودش را میراث‌دار و سلاطین سلسله‌های پادشاهی ایران می‌دانست و ۲۵۰۰ سال تاریخ مکتوب را یدک می‌کشید، ریشه انقلاب‌ها در بیداری و نارضایتی ملت‌ها نهفته است. وقتی مردم سورش می‌کنند که وضع به جایی می‌رسد که نظام مستقر دیگر مورد پذیرش آنان نیست، در این شرایط انقلاب اتفاق می‌افتد. صرف نظر از اینکه وقوع انقلاب براساس مست‌ها مفید است یا خیر؟ درباره همه انقلاب‌ها یک نظر مشترک وجود دارد که می‌گوید: «نظام مستقر خواست، مطالبات و حقوق افراد جامعه را نه تنها نادیده می‌گیرد، بلکه آن را زیر پا نیز می‌گذارد و هر نوع مبارزه مسالمت آمیز و قانونی را نمی‌پذیرد، بلکه آنها را توطئه بر ضد خود تلقی می‌کند.» این گزاره در مورد انقلاب ایران نیز صدق می‌کند.

علت این است که قبل از پیروزی انقلاب، مردم دولت ملی دکتر محمد مصدق را بر سر کار آوردند، اما دولت‌های انگلیس و آمریکا به جنگ دم‌گراسی و دولت ملی که از حمایت اکثریت مردم برخوردار بود، آمدند. پس از کشته شدن به جای اینکه رژیم تن به آزادی‌های مدنی، انتخابات آزاد، تکرگرای، آزادی بیان و... بدهد و قانون اساسی مشروطه و متمم آن را اجرا کند و شاه سلطنت کند، حکومت و پارلمان و دولت با مشارکت مردم سرنوشت کشور را در دست گیرند، مسیر مخالف پیموده شد. در رژیم پهلوی عملاً «شاه»، «ساواک» و «ارتش» میدان‌دار همه چیز بودند و در غیاب مردم آنچه را خواستند، انجام دادند. مهندس مهدی بازرگان که معترض قانونی رژیم بود، پس از کودتا دستگیر شد. او در دفاعیاتش در دادگاه نظامی جمله معناداری به این مضمون خطاب به دادگاه را بیان کرد و گفت: «این آخرین دادگاهی است که تشکیل می‌شود و مشروطه را قبول دارد، از این پس هر دادگاهی که تشکیل شود، قانون اساسی را قبول نخواهد داشت.» در طول ۲۵ سال پس از کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ عده‌ای با انگیزه آزادی

خواهی، عدالت خواهی برای برپایی جامعه‌ای اخلاقی، دینی، انسانی که مناسباتش عادلانه و منصفانه باشد پا به میدان مبارزه گذاشتند، تلاش‌ها و مبارزات این گروه‌ها و افراد سرانجام به پیروزی انقلاب اسلامی منجر شد.

کسانی که روزگاری زندان را برای برپایی جمهوری اسلامی تحمل کرده بودند و پس از پیروزی نیز در برپایی آن نقش موثر داشتند، بعدها به دلایل واهی منزوی شدند، این جمعیت در حال حاضر نه دفتر مناسبی برای برگزاری جلسات خود دارد، نه دردت، نه بنیاد مستضعفان و نه بنیاد شهید و... به آن‌ها توجه نمی‌کنند، اسرار و رازان دیروز، امروز مثل بچه زن بابا هستند و گفتنی‌های دیگر.

هرت مدیره کانون سال ۹۴ با مرحوم آیت‌الله‌هاشمی رفسنجانی که خود جزو زندان رفته‌ها بود، یدار کرد و مشکلات پیشکوتان را به صورت مکتوب به ایشان ارائه داد. ایشان طی نامه‌ای از دولت خواست رسیدگی و کمک کند، اما به‌رغم پیگیری‌ها هنوز هیچ اقدامی صورت نگرفته است. پرسش این است آیا می‌شود اهداف، آرمان‌ها و شهرهای انقلاب را در غیاب و نبود انقلابیون به پیش برد یا خیر؟ آیا وقت آن رسیده است که بانیان مورد مشورت قرارگیرند و در مسئولیت‌ها نیز از آن‌ها استفاده شود؟ از آن‌ها پرسیده شود آیا از آنچه در زیر پوست جامعه می‌گذرد رضایت دارند یا خیر و چرا و به چه دلیل آن‌ها در دوران جوانی پا به میدان مبارزه گذاشتند و شکنجه و حبس را تحمل کردند؟

کانون زندانیان سیاسی مسلمان قبل از انقلاب، نام تشکلی است متعلق به کسانی که در دوران جوانی برای دستیابی به «آزادی» و «عدالت» به مبارزه روی آوردند. این در حالی بود که در آن زمان اکثریت جامعه در خنثی‌رنگی روزمره و آینده خود به سر می‌بردند و کاری به آنچه حکومت انچه می‌خواستند، با این وجود این گروه قدم در راهی گذاشتند که سرانجامش یا موفقیت یا افتادن به دام سازمان امنیت، زجر، حبس، شکنجه و گذراندن عمر در پشت میله‌های زندان بود. آن‌ها زمانی مبارزه با ظلم و استبداد را برای رسیدن به جامعه‌ای عادلانه از استبداد، عدالت و تبعیض آغاز کردند که چشم‌انداز و روزنه‌ای به درون پیروزی مشهود نبود. آن‌ها بر اساس وظیفه‌ای انسانی، آرمانی و برای تحقق اهدافی، چون برقراری عدالت، آزادی، استقلال و ارزش‌های انسانی و اسلامی در جامعه مبارزه و مجاهده می‌کردند. سرانجام پس از سال‌ها مقاومت، تحمل رنج، حبس و شکنجه اکثریت ایرانی‌ها به راه و روش مبارزین پیوستند و انقلابی را سامان دادند که منجر به سقوط رژیم خودکامه سلطنتی و تشکیل جمهوری اسلامی شد و همین پیشکوتان بودند که به همراه مردم به صحنه آمده و نظام نوپا را برپا کردند. به همین دلیل در انتظار تحقق جامعه‌ای هستند که مناسباتش عادلانه، منصفانه، انسانی و اخلاقی باشد. این جماعت در چهار دهه گذشته هر کدام در حد توان

خود در حوزه‌ای تلاش کرده و می‌کنند سال ۱۳۷۷ کانون راه‌اندازی شد و گهگاه مبارزین دیروز و فراموش شده‌های امروز دور هم جمع شده و خاطره دوران سخت را زنده می‌کنند و در عین حال نیم‌نگاهی هم به رویدادهای خرد و کلان کشور می‌اندازند. این مبارزان که اکنون در آستانه میان‌سال‌گی و کهنسالی هستند، همچنان چشم به راه دوخته‌اند که جامعه مطلوبی را که به خاطرش مبارزه کردند در کشور شاهد باشند.

«کانون زنانیان سیاسی مسلمان قبل از انقلاب» ۱۹ سال پیش تأسیس شد و امروز حدود ۲۰۰۰ عضو است که با گرایش‌ها و اندیشه‌های متفاوت گرد هم آمده‌اند و در چارچوب اساسنامه و مقررات موجود فعالیت می‌کنند. مجموعه حاضر اندیشه‌ها، درهای تنی چند از این عزیزان را به تصویر کشیده که به عنوان پشت‌مونه خروار به حساب می‌آید تا روزه‌ای به سوی اهداف و ارزش‌های از یادرفته‌ها به یادآوری و یادواره‌ای باشد برای نسل‌هایی که شاهد آن دوران نبوده‌اند. هیئت مدیره کانون درصدد است تا در قالب «ویژه‌نامه» یا «کتاب» مثل اثر حاضر، دیدگاه‌های مبارزه را به تدریج تدوین و به جامعه عرضه کند تا ملت بداند پیش‌گسرت‌ها چه می‌اندیشیدند و امروز حال و روزشان چگونه است و به چه می‌اندیشند.

علی صالح آبادی دبیر کل کانون زنانیان سیاسی مسلمان قبل از انقلاب